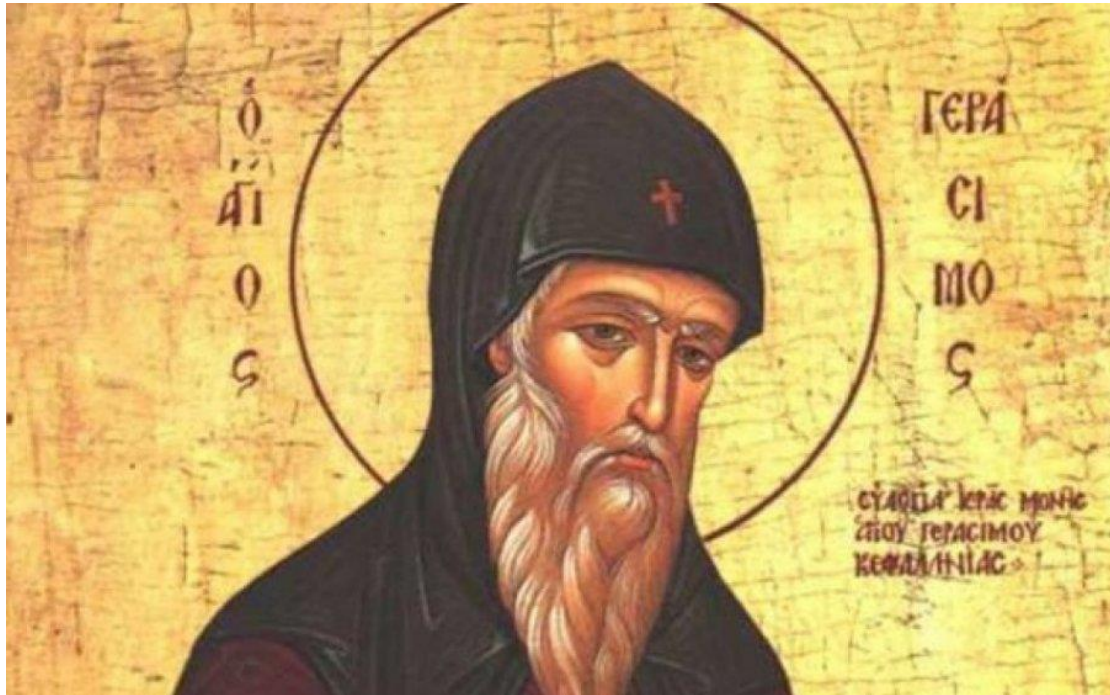

Άγιος Γεράσιμος: Ο βίος του και η περιπλάνησή του στα ιερά της Ορθοδοξίας

Ο Άγιος Γεράσιμος απεβίωσε την 15η Αυγούστου του 1579. Επειδή την ημέρα αυτή γιορτάζεται η κοίμηση της Θεοτόκου, η γιορτή του είναι ακριβώς την επόμενη μέρα. Ο Άγιος γιορτάζεται επίσης και στις 20 Οκτωβρίου, η οποία μέρα αποτελεί και επίσημη αργία στο νησί της Κεφαλονιάς. Το όνομα "Γεράσιμος" είναι από τα πιο κοινά αντρικά ονόματα στο νησί, ενώ δεν είναι λίγες οι γυναίκες με το όνομα "Γερασιμούλα".

Ο Άγιος σύμφωνα με την παράδοση γεννήθηκε στα Τρίκαλα της Κορινθίας το 1506. Ο πατέρας του ονομάζονταν Δημήτριος και η μητέρα του Καλή. Ο πατέρας του ανήκε στην βυζαντινή αριστοκρατία, στη μεγάλη οικογένεια των Νοταράδων. Το βαπτιστικό όνομα του Άγιου Γεράσιμου ήταν Γεώργιος. Ο Άγιος Γεράσιμος μεγάλωσε και μορφώθηκε όπως όλα τα αρχοντόπουλα της εποχής.

Στα 20 χρόνια του αποφάσισε να πάει στη Ζάκυνθο που ήταν ένα σημαντικό κέντρο των γραμμάτων της εποχής καθώς παρόλη την Ενετική κατάκτηση υπήρχε εκεί ένας αναγεννησιακός αέρας σε αντίθεση με την υπόλοιπη τουρκοκρατούμενη Ελλάδα.

Ο βίος του

Η βαθιά σχέση του με την ορθόδοξη πίστη, τον κάνει να εγκαταλήψει τη Ζάκυνθο και να ξεκινήσει προσκυνήματα στα σημαντικότερα πνευματικά θρησκευτικά κέντρα της εποχής του.

Πρώτος του σταθμός η Κωνσταντινούπολη και το Οικουμενικό Πατριαρχείο από όπου πήρε και την πατριαρχική ευλογία και αμέσως μετά το Περιβόλι της Παναγίας το Άγιον Όρος, όπου έγινε μοναχός. Δεν γνωρίζουμε σε πια μονή αν και πολλοί υποστηρίζουν ότι έγινε στο μοναστήρι των Ιβήρων και ότι ασκήτησε στο κελί του Αγ. Βασιλείου στην περιοχή της Καψάλας.

Ο Άγιος Γεράσιμος σύμφωνα με τους βιογράφους του έμεινε αρκετά στο Άγιον Όρος και έφυγε όταν αποφάσισε να κάνει ένα ταξίδι στους Άγιους Τόπους, όπου πρέπει να έφθασε γύρω στο 1538. Εκτός από τον Πανάγιο Τάφο, επισκέφτηκε τη Συρία, τη Δαμασκό, το Σινά, την Αντιόχεια, την Αλεξάνδρεια και την έρημο της Θηβαΐδας. Ο πατριάρχης στα Ιεροσόλυμα εκτιμά την προσωπικότητα του Γεράσιμου και έτσι τον κρατάει κοντά του και αναλαμβάνει κανδηλανάπτης στον Πανάγιο Τάφο.

Στα Ιεροσόλυμα ο Άγιος Γεράσιμος χειροτονείται διάκονος και πρεσβύτερος από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Γερμανό με το όνομα Γεράσιμος προς τιμήν του Άγιου Γεράσιμου του Ιορδανίτου.

Το 1548 ο Άγιος αφήνει τα Ιεροσόλυμα για να ένα ταξίδι στην Κρήτη όπου και έμεινε γύρω στα δύο χρόνια. Από εκεί επιστρέφει στη Ζάκυνθο μετά από ένα ταξίδι προσκύνημα που τον έφερε πιο κοντά στο θεό, μετά από 20 χρόνια. Στη Ζάκυνθο ασκήτεψε σε μια σπηλιά στον Άγιο Νικόλα Γερακαρίου όπου μέχρι σήμερα οι Ζακυνθinoί την ονομάζουν του Αγίου Γερασίμου.

Υπάρχουν αναφορές ότι μπορεί να εφημέρευσε στην εκκλησία του Αγίου Λαζάρου. Την ίδια εποχή αυτή έχει γεννηθεί στη Ζάκυνθο και ο Άγιος Διονύσιος και κάποια παράδοση θέλει να τον έχει βαφτίσει ο άγιος Γεράσιμος. Πάντως το σίγουρο είναι ότι ο Άγιος Διονύσιος επηρεάστηκε από την προσωπικότητα του Αγίου Γεράσιμου που ήταν ήδη πολύ γνωστός στο νησί.

Η εποχή της Ενετικής κυριαρχίας είναι δύσκολη και από θρησκευτική άποψη καθώς η καθολική εκκλησία προσπαθεί να αποκτήσει πιστούς από τον ντόπιο πληθυσμό. Ο Άγιος Γεράσιμος αποφασίζει να πάει στη Κεφαλονιά. Ασκητεύει πάλι σε σπήλαιο κοντά στο Αργοστόλι. Στο σπήλαιο έμεινε για 5 χρόνια και 11 μήνες οπότε αποφασίζει να εγκατασταθεί στη περιοχή των Ομαλών στους πρόποδες του Αίνου και να ιδρύσει ένα μοναστήρι. Εκεί αρχίζουν να συρρέουν οι πιστοί για να ακούσουν τη διδασκαλία του.

Στη περιοχή των Ομαλών υπήρχε ένα ερημοκλήσι αφιερωμένο στην κοίμηση της Θεοτόκου το οποίο παραχώρησε στον Άγιο Γερασιμο μαζί με τα γύρω κτήματα, ο ιερέας της περιοχής Γεώργιος Βάλαμος το 1561. Ο Άγιος ιδρύει μοναστήρι με το όνομα Νέα Ιερουσαλήμ με την άδεια και την ευλογία του επίσκοπου του νησιού Παχώμιου Μακρή. Από τότε η φήμη του εξαπλώνεται σε όλο το χριστιανικό κόσμο. Μετά από αίτηση του το Πατριαρχείο θέτει τη μονή υπό την υψηλή του προστασία.

Ο Άγιος κοιμήθηκε στις 15 Αυγούστου την ίδια μέρα με την αγαπημένη του Παναγία. Στις τελευταίες του στιγμές στην επίγεια ζωή του ήταν κοντά του όπως αναφέρει η παράδοση, ο πατέρας Ιωαννίκιος, ο πατέρας Γερμανός και η ηγουμένη Λαυρεντία.

Οι ιερείς ντύνουν τον άγιο με τα άμφια τα οποία φέρει μέχρι σήμερα και ενταφιάζουν το σώμα του Αγίου Γεράσιμου δίπλα και μέσα στον νότιο τοίχο του Ναού.

Η πρώτη ανακομιδή του σώματος του Αγίου Γεράσιμου έγινε 2 χρόνια και 2 μήνες μετά την κοίμησή του, στις 20 Οκτωβρίου του 1581. Οι Ενετοί όμως θορυβημένοι από την αφθαρσία του σώματος του ζήτησαν να ταφεί ξανά ώστε να συμπληρωθούν τα 3 χρόνια. Η δεύτερη ανακομιδή του σώματος γίνεται μετά από 6 μήνες και το αποτέλεσμα είναι το ίδιο. Γιαυτό το λόγο θεσπίστηκε η κυριώνυμος εορτή του Αγίου Γεράσιμου στις 20 Οκτωβρίου και όχι στις 15 Αυγούστου.

Αργότερα όμως οι χριστιανοί γιόρταζαν τη μνήμη του και στην κοίμησή της Θεοτόκου όχι όμως στις 15 για να μην επισκιαστεί η κοίμησή της Παναγίας, αλλά στις 16 Αυγούστου. Η ανακήρυξη της αγιότητας του οσίου Γερασίμου έγινε το 1622.

Ο Άγιος ονομάστηκε νέος ασκητής για να τον ξεχωρίζουν από τον άγιο Γεράσιμο τον Ιορδανίτη.

Πηγή: ikivotos.gr